

رسانه‌های ترکیه از عملیات نظامی قریب‌الوقوع در خاک سوریه خبر می‌دهند

«رجب» در اندیشه شام

برای تهاجم برون‌مرزی را ایجاد کرده است. براساس گزارش‌ها،

اردوغان و ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه هفته گذشته درخصوص برنامه‌های ترکیه به گفت‌وگو پرداختند. به گفته سخنگوی کاخ سفید، جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی کاخ سفید در گفت‌وگویی با ابراهیم کالین، مشاور ارشد اردوغان «بر اهمیت خودداری از تشدید تنش‌ها در سوریه» تأکید کرده است. ترکیه که عضوی از ناتو است، با بقیه متحدان همسویی ندارد و مدت‌ها در تلاش بوده تا جای پای خود را در سوریه بسط دهد. ترکیه در اکتبر ۲۰۱۹ طی عملیات «چشمه صلح» تهاجمی از زمین و هوا را آغاز کرد که هدف آن تشکیل منطقه حائل بود اما این تهاجم منجر به اعمال تحریم‌های غرب علیه نیروهای مسلح ترکیه شد و آنکارا مجبور شد پس از یک هفته به این تهاجم پایان دهد. آنکارا می‌خواهد پیش از انتخابات ریاست‌جمهوری سال آینده در ترکیه منطقه حائل درون سوریه را عمیق‌تر کند چراکه مسئله مهاجران سوری در ترکیه در حال تبدیل‌شدن به چالش بزرگی است.

کنترل روی شمال منیج به ساخت پل زمینی میان مناطقی از استان حلب در شمال سوریه که در سال ۲۰۱۶ به اشغال ترکیه درآمد و مناطق اشغالی استان حسکه که در تهاجم سال ۲۰۱۹ تسخیر شد کمک خواهد کرد. ترکیه همچنین تضعیف نیروهای دموکرات سوریه را در نظر دارد. طرح آماده‌سازی برای هجوم احتمالی به سوریه میان برخی از مردم در ترکیه محبوب شده است و افراد حامی دولت بر طبل حمله می‌کوبند.

«عبدالله سنندلیاک» در اواخر دهه می در روزنامه ینی‌آکیت که از دولت اردوغان حمایت می‌کند، نوشت: «آیا واقعا این عملیات الزامی است؟ بله، در برابر آنهایی که دولت را به خاطر مهاجران به سیخ می‌کشند و مدام به آنها می‌گویند که شهروندان سوریه باید بروند، الزامی و حیاتی است. این مهم نه تنها برای آرام‌کردن مردم و ساکت‌کردن مخالفان بلکه برای نبرد علیه سازمان‌های تروریستی که مرز کشور را تهدید می‌کنند، ضروری است».

گزینه‌های پیش‌روی ترکیه در شمال سوریه

رئیس‌جمهوری ترکیه، خواسته همیشگی خود را برای ایجاد منطقه امن عاری از یگان‌های مدافع خلق کرد و حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) در عمق ۳۰ کیلومتری شمال سوریه، بار دیگر روی میز مذاکرات بین‌المللی قرار داده است. این طرح قدیمی، ابتدا در سال ۲۰۱۲ از سوی اردوغان پیشنهاد شد، سپس در سال ۲۰۱۹، ترکیه نقشه دقیق آن را به سازمان ملل ارائه داد. طرح مزبور در آن زمان با مخالفت آمریکا، اروپا و روسیه مواجه شد، اما آنکارا با برخی دادوستدها و تهاجم‌های نظامی توانست در قلمرو سوریه پیشرفت کند و بخش‌هایی از شمال سوریه را به آنچه از آن با عنوان «منطقه امن» یاد می‌شود، تبدیل کند.

تحقق این هدف، مستلزم اجرای چهار عملیات نظامی بود که عبارت‌اند از: «سپهر فرات» در جرابلس، شمال حلب در سال ۲۰۱۶، «شاخه زیتون» در عفرین در حومه حلب در سال ۲۰۱۸،

جنگ اوکراین و نقش تعیین‌کننده ترکیه در روند عضویت سوئد و فنلاند در ناتو، رجب طیب اردوغان را در اندیشه عملی‌کردن بلندپروازی‌های خود در سوریه انداخته است. در روزها و هفته‌های اخیر تحولات و جابه‌جایی‌های گسترده‌ای در مرز میان سوریه و ترکیه انجام شده و به نظر می‌رسد آنکارا برای یک تهاجم نظامی گسترده در شمال سوریه آماده می‌شود. این پنجمین تهاجم نظامی بزرگ ترکیه علیه همسایه جنوبی‌اش در شش سال گذشته محسوب می‌شود.

تجهیزات نظامی در مرز سوریه قرار گرفته‌اند و خمپاره‌های توپخانه ترکیه در روزهای اخیر مواضع نیروهای مسلح کردهای سوریه را هدف قرار داده‌اند. مقامات ارشد و تحلیلگران نزدیک به دولت آنکارا می‌گویند که عملیات جدید علیه گروه‌های کرد سوریه در هفته‌های آتی به امید به‌سرانجام‌رساندن آن پیش از نشست ناتو در ۲۹ ژوئن در مادرید انجام خواهد شد.

اردوغان اخیراً به خبرنگاران همراهش گفته است که «همان‌طور‌که همیشه می‌گویم ما نیز شبانه یک‌بار به آنها فشار وارد می‌کنیم، اگر خدا بخواهد این عملیات‌ها را به محض کامل‌شدن آماده‌سازی‌های ارتش، اطلاعات و نیروهای امنیتی ترکیه آغاز می‌کنیم».

اظهارات اردوغان بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های تحت کنترل دولت ترکیه داشته که همگی اشاره به تهاجمی قریب‌الوقوع به سوریه دارند. «یوسف اریم» تحلیلگر شبکه تی‌آرتی در گفت‌وگویی گفت: «عملیات دیگری قرار است در سوریه انجام بگیرد. به گمان من این اتفاق در ماه ژوئن و پیش از نشست ناتو رخ خواهد داد». این عملیات‌های نظامی در لحظه ژئوپلیتیک مناسبی برای اردوغان رقم می‌خورد. روسیه – که قدرت سیاسی و نظامی بزرگی در سوریه محسوب می‌شود – مجبور شده توجه و منابع خود را معطوف به تهاجمش به اوکراین کند.

به علاوه، فنلاند و سوئد نیز قصد دارند به دهه‌ها بی‌طرفی خود پایان دهند و به ناتو ملحق شوند؛ اقدامی که ترکیه تا زمانی که این دو کشور و ناتو امتیازهایی در رابطه با کاهش ارتباط با گروه‌های چپ‌گرای کرد – که تهدیدی از سوی آنکارا محسوب می‌شود – اعطا کنند، با آن مخالفت خواهد کرد.

ترکیه حمایت‌های نظامی و دیپلماتیکی از کمپین برای دفاع از اوکراین داشته است و این باعث شده با وجود داشتن روابط دوستانه با مسکو، تا حدودی از حمایت غرب نیز برخوردار شود. این اقدام آنکارا را در موقعیتی قرار خواهد داد که از سوی هر دو طرف درگیری مورد توجه ویژه قرار گیرد. «نیکولاس دانفورس» یک کارشناس در مؤسسه سیاست خارجی و بنیادگذاری اروپایی به ایندیندنت گفت: «اردوغان با نگاه به این امر که ناتو نگرانی‌های امنیتی ترکیه را نادیده گرفته است، باور دارد که اهرمی در دست دارد که با استفاده از آن می‌تواند امتیازهایی دریافت کند. او در سوریه با مانوردادن میان روسیه و آمریکا فضای بیشتری برای اقدام علیه نیروهای کرد ایجاد می‌کند».

به نظر می‌رسد اردوغان همین حالا نیز زمینه‌های دیپلماتیک

است که هرگونه تهدید علیه یگان‌های مدافع خلق، جنگ علیه داعش و ثبات خطوط تماس را تضعیف می‌کند؛ بنابراین هرگونه حمله ترکیه به منیج با شش فرسات می‌تواند منجر به تشدید فشارهای داخلی آمریکا شود و کنگره آمریکا خواستار فعال‌سازی دوباره تحریم‌هایی شود که به دنبال حمله ترکیه به شمال سوریه در سال ۲۰۱۹، بر آن کشور اعمال شد. هرچند اردوغان نمی‌خواهد قبل از برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری سال آینده با فشارهای بیشتری روبه‌رو شود، ممکن است با هدف اجرای «نقشه راه» و دستیابی به توافق جدیدی علیه «یگان‌های مدافع خلق کرد»، فشارها را در منیج تشدید کند.

سوم، «منطقه سبز»: این منطقه، تل رفعت در غرب فرات را نیز در بر دارد و تحت نفوذ روسیه، ایران و سوریه است، در وجه نظری، با دریافت «جراغ سبز» از مسکو و در قیاس با دو منطقه قبلی، عملیات ترکیه در این ناحیه آسان‌تر به نظر می‌رسد؛ درست همان‌گونه که در عملیات‌های نظامی «سپهر فرات»، «شاخه زیتون» و «سپهر صلح» در سال‌های گذشته رخ داد. در آن زمان روسیه، چه در سوریه و چه در پرونده‌های دیگر، به امتیازات مورد نظر از سوی ترکیه دست یافت. اکنون به احتمال زیاد، بهایی که مسکو از واگذاری تل رفعت به آنکارا می‌خواهد، رد درخواست اوکراین، سوئد و فنلاند برای پیوستن به ناتو، با اعمال فشار بر آنکارا برای عادی‌سازی روابط با دمشق و پذیرش استقرار مرزبانان سوری در مرز خواهد بود.

البته ماهیت تصمیم ترکیه و تنش‌های لفظی و عملیاتی آن در آینده نزدیک روشن خواهد شد که آیا ترکیه قبل از نشست سران ناتو در مادرید در پایان ماه جاری (که سرنوشت درخواست‌های سوئد و فنلاند و درگیری روسیه با غرب را تعیین می‌کند) دست به حمله می‌زند یا با بهره‌برداری از وخامت اوضاع کنونی جهان و قبل از سفر به اسپانیا، در یک اقدام پیشگیرانه، شمال سوریه را هدف حمله قرار دهد. از سوی دیگر، با توجه به نزدیک‌شدن زمان انجام‌شده قرار دهد. از سوی دیگر، با توجه به نزدیک‌شدن زمان برگزاری اجلاس شورای امنیت در دهم جولای آینده و درگیری غرب و روسیه بر سر تمدید مکانیسم انتقال کمک‌های بین‌المللی از مرز ترکیه، تصمیم آنکارا برای حمله به شمال سوریه روشن‌تر خواهد شد.

در غرب سوریه فاصله چندانی ندارد، به موقعیت‌های سیاسی مهمی دست یابد. به همین دلیل، اردوغان در چند روز گذشته و با نزدیک‌شدن به زمان برگزاری اجلاس سران ناتو در اسپانیا در پایان ماه جاری میلادی، لحن خود را تندتر کرده است و هشدار می‌دهد که برای ایجاد «منطقه امن» و دورراندن «یگان‌های مدافع خلق کرد» تا فاصله ۳۰ کیلومتری از مرز، به شمال سوریه حمله خواهد کرد. سازمان اطلاعات ترکیه به منظور آماده‌شدن برای نبرد و هدف‌قرار‌دادن مخالفان در خطوط تماس، گفت‌وگوهای خود را با گروه‌های سوری وفادار به آنکارا آغاز کرده است. گفت‌وگوها بر سه محور عمده جنگ متمرکز است: خطوط تماس نزدیک به «نوع‌السلام»، بین تل ابیض و رأس‌العین در شرق فرات، خطوط تماس نزدیک منیج در حومه حلب و نقاط دیگری در تل رفعت. البته باید در نظر داشت که میزان مخاطره و اولویت در هر منطقه، با مناطق دیگر متفاوت است:

یکم، «منطقه قرمز»: در این منطقه نیروهای آمریکایی حضور دارند و ارتش آمریکا به منظور محافظت از گروه‌های متحد و اطمینان از بازدارندگی ارتش ترکیه، گشت‌زنی‌های زمینی و هوایی خود را در شرق فرات افزایش داده است. علاوه برآن، واشنگتن از طریق لیندا گریفیلد، نماینده خود در سازمان ملل، اعلام کرد که با هرگونه حمله ترکیه به شمال سوریه مخالف است. روسیه نیز به نوبه خود تهدیدهای ترکیه را توجیهی برای تقویت حضور راهبردی آنکارا در نزدیکی نیروهای آمریکایی در شرق فرات تلقی کرد. همین امر، ترکیه را به بازنگری موضع خود واداشت و اردوغان با صراحت اعلام کرد که عملیات نظامی ترکیه، شامل شرق فرات نیست و تنها به غرب رودخانه فرات، به‌ویژه در منیج و تل رفعت، محدود می‌شود. دوم، «منطقه خاکستری»: در این منطقه که در غرب فرات و در منیج واقع است، قراردادی قدیمی بین آمریکا و ترکیه وجود دارد که شامل اخراج افراد وابسته به یگان‌های مدافع خلق کرد و حزب کارگران کردستان است. افزون بر آن، بر اساس این قرارداد، دو جانب به گشت‌زنی‌های مشترک و ایجاد شورای محلی جدیدی در منطقه اقدام خواهند کرد. البته تضمین‌های آمریکا به «یگان‌های مدافع خلق کرد»، منیج را نیز در بر می‌گیرد، زیرا واشنگتن معتقد

اردوغان معتقد است جنگ اوکراین به ترکیه امتیاز ویژه‌ای داده است تا در سایه آن با روسیه، آمریکا و اروپا وارد گفت‌وگو شود. واشنگتن از عضویت سوئد و فنلاند در سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) حمایت می‌کند و برای تحقق این امر، رضایت همه اعضا، از جمله آنکارا، ضروری است. از سوی دیگر، مسکو با این امر مخالف است و انتظار دارد که ترکیه در جایگاه یکی از مهم‌ترین اعضای ناتو، با درخواست سوئد و فنلاند برای کسب عضویت در آن نهاد مخالفت کند؛ به‌ویژه که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، توانست از طریق روابط خاص خود با اردوغان، رسیدن به برخی تفاهم‌ها در سوریه و نیز با استفاده از روابط دوجانبه نظامی، اقتصادی و سیاسی با آنکارا در جبهه جنوبی ناتو و در پایگاه اینچلیک که با پایگاه حمیمیم روسیه

هویت اعتلایی بخشیده است. علوم سیاسی در پهنای گسترده علوم انسانی و اجتماعی، رشته‌ای به‌غایت مهم، کهن و سرنوشت‌ساز و مؤثر در حیات عمومی جوامع انسانی است. مطالعه، فهم و پژوهش پدیده قدرت در کانون این رشته قرار دارد. چگونگی اندیشه‌ورزی در باب قدرت، ماهیت تولید، توزیع و مصرف قدرت به‌عنوان کالایی عمومی و مورد نیاز برای بقای جوامع بشری در سطوح خرد، میانه و کلان اعم از واحدهای محلی، ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی پدیده‌های علمی‌اند که دل‌مشغولی محوری علوم سیاسی‌دان‌ها در سرتاسر گیتی هستند. انجمن علوم سیاسی با نگاهی کم‌وبیش متوازن و متعادل، هویت کلان علوم سیاسی در ایران را تقویت کرده است. برداشن این هویت کلان، یعنی متذکرشدن، یادآوری و پرورش این حس در بین علاقه‌مندان رشته علوم سیاسی که رشته آنها، رشته‌ای جدی و بنیادین است، از کارکردهای بی‌ادماندنی و قابل تقویت انجمن علوم سیاسی است. بر اثر فعالیت‌های انجمن علوم سیاسی ایران ما می‌توانیم از خانواده بزرگ سیاسی ایران سخن بگوییم. اعضای این خانواده یعنی زیرمجموعه‌های علمی که به نحوی به مطالعه و پژوهش در باب قدرت در سطوح مختلف و با زوایای گوناگون می‌پردازند، هویتی مشترک دارند. این زیرمجموعه رشته‌های گوناگونی مانند اندیشه سیاسی، جامعه‌شناسی سیاسی، روابط بین‌الملل، سیاست‌گذاری، روان‌شناسی سیاسی و اقتصاد سیاسی را در بر می‌گیرد. نگاهی به نشست‌ها و همایش‌های انجمن علوم سیاسی و توازن بین این رشته‌ها در نشست‌ها، گویای دیدگاه‌ها، واقعیت هویت‌ساز انجمن ماست. ب- کارکرد پیوندساز: انجمن علوم سیاسی کارکردی پیوندسازانه داشته و دارد. پیوندسازی انجمن، در شکل‌های مختلف، درخور توجه است. یکی از نمونه‌های این کارکردها پیوندی است که انجمن علوم سیاسی ایران بین تقریباً سه نسل جامعه

علوم سیاسی‌دان‌های کشور ایجاد کرده است. انجمن علوم سیاسی دانشمندان علوم سیاسی‌دانی را که حدود نیم‌قرن سابقه آموزشی و پژوهشی دارند، در کنار پژوهشگران و اساتدانی که در میانه راه هستند و همچنین افرادی که به‌تازگی وارد این عرصه علمی شده، در کنار هم قرار داده است. بزرگداشت پیش‌گسوتان، اوج ارچ‌نهادن به کسانی است که عمری را در راه اعتلای این رشته سرنوشت‌ساز سپری کرده‌اند؛ ولی شاید مهم‌تر، ازبین‌بردن فاصله نسلی و ایجاد ریل‌های میان‌نسلی است. علاوه‌براین پیوندسازی بین‌نسلی، انجمن علوم سیاسی توانسته بین رشته‌ها و گرایش‌های مختلف علوم سیاسی و فزاتر، بین رشته علوم سیاسی و رشته‌های علوم انسانی و اجتماعی در قالب کردهمایی‌های مشترک و پشتیبانی‌کردن و پشتیبانی‌گرفتن از انجمن‌های علمی هم پیوند اقداماتی درخور توجه برقرار کنند. در پهنه کارکرد انجمن‌سازی، باید به پیوند بین حوزه‌های نظری و عملی دانش سیاسی نیز اشاره کرد. انجمن علوم سیاسی کانونی برای پیوندزن دو دنیای فکر و عمل از زاویه‌ای علمی بوده است.

ج- کارکرد مشارکت‌ساز: کارکردهایی که به آنها پرداخته شد، باید همراه با کارکردی دیگر مورد توجه قرار گیرد و آن کارکرد مشارکت‌سازانه انجمن علوم سیاسی در دو سطح مجزا و مرتبط با هم است. در سطح اول مشارکت در بهبود و ارتقای رشته علوم سیاسی در قالب‌های مختلف و در سطح دوم مشارکت در ارائه دیدگاه‌ها برای بهبود حوزه‌های سیاست‌گذاری کلان در عین حفظ جایگاه و نقش علمی است. قابل ذکر است هر جا، بحث و سخنی درمورد ارتقای رشته علوم سیاسی در میان است، انجمن علوم سیاسی ایران مطرح بوده و هست و هر جا که ظرفیت انجمن علوم سیاسی برای پژوهش و ارائه راهکارهای مربوط به سیاست‌گذاری عمومی کشور مورد شناسایی

قرار گرفته، مشارکت درخور اعتنایی از طرف انجمن علوم سیاسی ایران به نمایش گذاشته شده است. به‌عنوان عضوی از انجمن علوم سیاسی ایران که در دو دوره هیئت‌مدیره عضویت داشته و مدتی ریاست هیئت‌مدیره انجمن را بر عهده داشته، نقشه‌های هویت‌ساز، پیوندساز و مشارکت‌ساز آن، به‌یادماندنی و درخور تقویت افقی و عمودی است. انجمن علوم سیاسی ایران بنا به معیارها و ضوابط جاری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری کارنامه‌ای درخشان از فعالیت دارد، این کارنامه باید درخشان‌تر شود؛ کارکردها باید تعمیق شوند و رشته علوم سیاسی به‌عنوان دانشی در خدمت بشریت و اعتلای ایران عزیز باید جدی‌تر گرفته شود و انجمن علوم سیاسی ایران در این پهنه، نقش و کارکردی مهم، تاریخی و سرنوشت‌ساز داشته و دارد و خواهد داشت.

✽ **استاد رشته روابط بین‌الملل و عضو هیئت علمی دانشکده روابط بین‌الملل وزارت امور خارجه**

برگ سبز خورдо سوارى پٲړو ۲۰۷
دنده پاناردمارنگ سفید
به نام هوشنگ فلاحی نجات
به شماره شاسی narr03fe3mj538969
و شماره پلاک ۱۹ ایران ۶۷و۶۶۴
مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

سند کمپانی خودرووانت پیکان رنگ سفیدروغنی
مدل ۱۳۸۵ به شماره پلاک **ایران ۱۱-۸۵۴** ن **۶۷** و شماره موتور **۱۱۲۸۵۰۰۷۱۴۱**
و شماره شاسی ۱۲۱۷۲۶۷۶ مفقود گردیده
واز درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز و سند کمپانی موتورسیکلت باجاج پالس
رنگ مشکی مدل ۱۳۹۵ به شماره پلاک **ایران ۱۴۵_۲۵۷۵۳** و شماره موتور **JLZCFF57546** و شماره تنه **200B9511132N5P***** به نام **آرش ویانجی** مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

پروانه تردد سالیانه خودروی سوارىHyundaiتپ-Sona
ta مدل ۲۰۱۲ به رنگ سورمه ای متالیک به شماره پلاک **۱۱۷۴۳**
اروند به شماره شاسی **KMHEC41C6BA115949** به شماره موتور **G4KEAA373527** سیلندر **۴** مفقود گردیده
واز درجه اعتبار ساقط می‌باشد

برگ سبز خودروپٲړو۴۰۵جی‌ال‌ایکس رنگ نوک مدادی
متالیک مدل ۱۳۸۱ به شماره پلاک **ایران ۱۳_۳۱۵** س **۱۸** و شماره موتور **۸۱۰۱۲۲۱۴۱۱۲۵۶۸۲۵۵** و شماره شاسی **۸۱۰۱۱۲۶۱**
به نام جهان‌شاه محمود صالحی مفقود گردیده
واز درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

گواهینامه صلاحیت پیمانکاری به شماره ۳۵۷۹۰۸/۷۳۲/۳۵۱۳۱/۹۳ به شماره ثبت **۳۵۷۹۰۸** مصوبه شماره **۴۸۱۳/ت۲۳۲۵۱/ه** مورخه **۱۳۸۱/۱۲/۱۱** به شناسه ملی **شرکت ۱۰۱۰۴۰۳۲۷۳۸** به نام **شرکت خدمات بهسازی خاک سامان بی** مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط می‌باشد

برگ سبز و سند کمپانی خودرو پٲړو پارس XU7 رنگ سفید روغنی مدل **۱۳۹۳** به شماره پلاک **ایران ۹۹-۲۶۹** ج **۶۵** و شماره موتور **124K0287031** و شماره شاسی **NAAN01CA4EK840597** به نام **مهدی طاهری آرزوم** مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز و کارت موتورسیکلت پالس رنگ آبی مدل ۱۳۹۳ به شماره پلاک **ایران ۱۲۶-۷۶۳۴۲** و شماره موتور **NEODJGBTL32825** و شماره تنه **180A9322327N5P***** به نام **مهدی نوری** مفقود گردیده واز درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

پروانه مطب پزشکی به شماره ۱۳۵-۱۷۴۲۷۲-۱۷۰
به تاریخ صدور ۱۳۹۹/۰۴/۲۹ و تاریخ ابطال **۱۴۰۱/۰۴/۲۸** با شماره نظام پزشکی **۱۷۴۲۷۲**
به نام دکتر شهریار قلیجائی مفقود گردیده
واز درجه اعتبار ساقط است.

سیدمحمدکاظم سجادیپور*

به دستاوردها و کارنامه قابل افتخار انجمن علوم سیاسی ایران از زوایای گوناگونی می‌توان نگاه کرد. در این نوشتار کوتاه، پرسش کلیدی این است که انجمن علوم سیاسی ایران چه کارکردهایی داشته، دارد و می‌تواند داشته باشد. به عبارت دیگر، از نگاهی تحلیلی و تجویزی، ترکیب واقعیت و آرمان و آنچه را انجمن علوم سیاسی ایران بوده و هست و باید باشد می‌توان در سه کارکرد «هویت‌ساز»، «پیوندساز» و «مشارکت‌ساز» خلاصه کرد؛ ولی قبل از ورود به این کارکردها باید تأکید کرد که انجمن علوم سیاسی، انجمنی علمی است. این تأکید از آن جهت اهمیت دارد که بین جمع علمی، جمع صنفی و جمع سیاسی تمایز وجود دارد. انجمن علوم سیاسی ایران در قالب مقررات انجمن‌های علمی کشور تأسیس شده و به حیات خود ادامه می‌دهد؛ بنابراین چارچوب کاری آن عمق‌بخشیدن به دانش سیاسی در سرزمین ماست. درعین حال باید تأکید کرد که انجمن علوم سیاسی ایران نهادی مردمی و برخاسته از جامعه علوم سیاسی‌دان‌هاست و خود بخشی از توسعه و پیشرفت همه‌جانبه جامعه ایران است. یکی از شاخص‌های بالندگی کشورها کمیت و کیفیت نهادهای علمی آنهاست؛ با عنایت به این نگرش باید به کارکردهای انجمن علوم سیاسی ایران پرداخت.

الف- کارکرد هویت‌ساز: انجمن علوم سیاسی ایران به دانش سیاسی در ایران